

nessbyrd i samme Retning, som min ærede Ven her ved Siden af (Woserup) har gjort, at det nemlig for en Deel af Landet er nødvendigt, at man maa kunne afflutte Contracter om Tjeneste paa kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar. Vi have nemlig paa Vestkysten af Jylland og i Slesvig en meget betydelig Høst, som ikke findes paa andre Steder, en Høst, som, hvad Indbjergningen angaaer, kan sættes ved Siden af og er af ligesaa stor Vigtighed som Kornhøsten; men for at faae Mennesker til at arbejde i den Tid og hjælpe os med denne Bedrift er det nødvendigt, at vi kunne indgaae Contracter paa kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar. Vi behøve nemlig ikke disse Mennesker til andre Tider af Aaret, og de ere ogsaa den øvrige Tid af Aaret beskæftigede paa anden Maade, som oftest med Fiskeri. Paa hele Jyllands Vestkyst er der en stor Mængde Mennesker, saavel Karle som Piger, beskæftigede med Fiskeri fra Begyndelsen af Februar indtil St. Hansdagstid. Naar de først have arbejdet derved, lade de sig fæste til Avlsbrug hjemme i deres Egn, eller drage ogsaa mod Syd. Af denne Befolkning haves der i Marfegnene en stor Deel i Høsttiden, hvilke aarligt blive bortfæstede eller bortleiede paa det bekjendte Marked i Ribe ved St. Hansdagstid. Naar man nu vil gjøre det til Lov, at man ikke maa fæste for kortere Tid end et halvt Aar, vil man altsaa derved berøve disse Mennesker et halvt Aars Fortjeneste, idet de saa ikke kunne befatte sig med begge Ting, Fiskeri og Høsten, men kun med den ene. At det Forhold, der indtræder derved, at disse Mennesker tjene fra St. Hansdag til Mikkeldagstider, hvilket er det sædvanlige, ikke skulde henregnes til Lyndeforholdet, forekommer mig dog besynderligt. I den Tid, jeg har disse Tjenestefolk, i den kortere Tid af fire Maanedere, staae de accurat i samme Forhold til mig, som Huusbonde, som mine øvrige Tjenesteyende; de kunne ikke vægre sig ved noget Slags Arbejde af det, jeg befaler dem, enten Høst eller Kornhøst, og jeg maa paa samme

Maade sørge for dem, naar de blive syge eller noget Andet støder til, som for mine andre Tjenestefolk. Jeg kan derfor heller ikke gaae ind paa dette Vindringsforslag og maa gjentage, at det er skeet i en lang Række af Aar, at man har fæstet paa kortere Tid end et halvt Aar, — noget Ulovligt kan jeg heller ikke see, der skulde ligge deri — det er desuden aldeles nødvendigt, det kan ikke være anderledes, og, naar vi give en Lov af anden Beskaffenhed, er den ikke anvendelig paa denne Deel af Landet.

Woserup: Den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Drejer) har givet Anledning til, at jeg til mine tidligere Udtalelser maa tillabe mig at føie den Bemærkning, at mit Hovedargument for ikke at kunne stemme for det Forslag til § 9, som her er under Dmtale, naturligviis har været det, at jeg i Almindelighed lider og kun stemmer for det frie Contractforhold, hvor et saadant er muligt, altsaa ogsaa for et frit Contractforhold mellem Huusbonde og Tjenesteyende; men jeg troede, at denne min Mening var saa almindeligt erkjendt, at jeg ikke havde behøvet at udtale det. Naar jeg har udtalt mig om dette Forhold, som maaskee for Jylland er noget særeget, og kun finder Sted i Kornhøstens og Høstens Tid, har jeg kun udtalt det som en Modbemærkning mod, hvad den ærede Forslagsstiller har anført; men jeg sætter Frihed i Contractforhold og Frihed for Lyende til at tage Tjeneste i kortere eller længere Tid over ethvert andet Argument. Den samme ærede Rigsdagsmand anførte som væsentlig Hindring for at indgaae Contractforhold paa nogle Maanedere, at man derved let berøvede Huusbonden med Forsørgelsespligt for det Lyende, som blev sygt under Høst eller Kornhøstarbejdet; men jeg kan ikke indsee, at det forandrer Forholdet, enten et saadant Lyende er fæstet paa 1, 2 eller 6 Maanedere. Sagen er, at, bliver det sygt i Huusbondens Tjeneste eller under hans Arbejde, maa han forsørge det alligevel paa den Maade, som Lovens befaler.